

Postkantoor
1140 Brussel



Dr. G. Steenwegen
Proenenweg 66
3303 Tienar

Familieschoon

N° 177

A°XXXI

1990 (2e trim.)

Driemaandelijks tijdschrift

Périodique trimestriel

De V Geslachten

Les V Lignages

Heggaarden

Verantwoordelijke
uitgever

H. Van Nerum
Maquisstr.44
1140 Brussel

Editeur
responsable

CONFRERIE DER V GESLACHTEN

CONFRERIE DES V LIGNAGES

Stichting : 9.12.1741
Fondation :

Rechthebbende geslachten

Servais Sweerts x Angeline Sweerts,
Hubert Sweerts x Barbe Van Osmael,
Charles Van Nerum x Barbe Sweerts,
Henri Hoebancx x Anne Sweerts,
Henri Struys x Elisabeth Sweerts,

Lignages ayants-droit

dixit : De Zwarte Merel - Le Merle Noir
dixit : Het Groene Klaverblad - Le Trefle
dixit : De Gulden Lelie - Le Lys d'Or
dixit : Het Zilver Zwaard - Le Glaive d'Argent
dixit : De Zilveren Struisvogel
L'Autruche d'Argent

BEHEER

Hoofdzetel - Siège social : 't Nieuwhuys - E. Ourystraat 2/4

3320 HOEGAARDEN

Tel : 016/76.62.94

Secret. & Redact.

: Rue du "Maquis" straat, 44

1140 BRUSSEL/BRUXELLES

Tel : 02/734.81.63.

Prk - CCP : n° 000-0895026-07 "Confrerieder V Geslachten van Hoegaarden"

ADMINISTRATION

ERERAAD

- ♦ Z.E.H. Henri PEETERS, Pastoor en Landdeken van het Concilie van Hoegaarden
- ♦ Sieur J.M. LOWET-OURY, Président d'honneur et Administrateur-délégué de la Raffinerie et Sucreries du Grand-Pont-Hoegaerde"

Dhr. L. BORREMANS, Ere-Ambassadeur van ZM de Koning der Belgen

Dhr. Dr. J. VERBESSELT, Konservator aan de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis te Brussel (op rust)

Eerv. Heer J. VANDER VELPEN, Deken van Hoegaarden

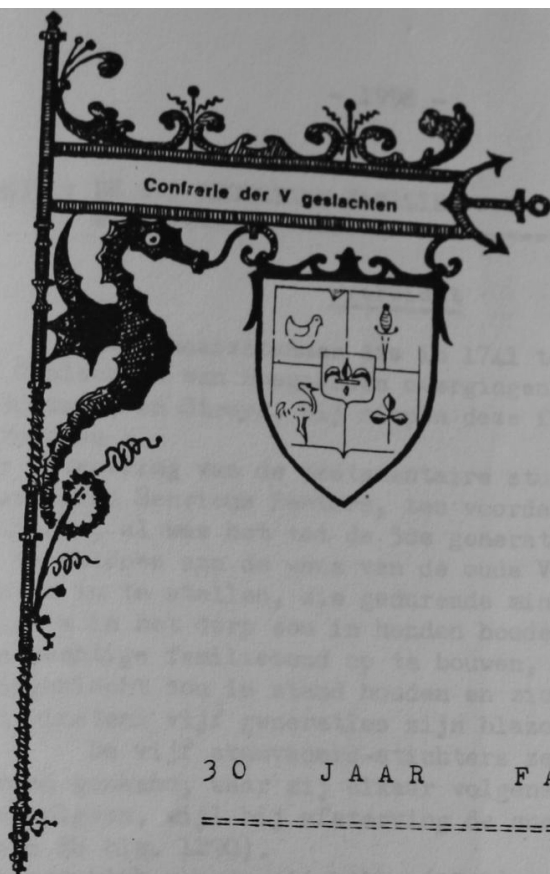
CONSEIL D'HONNEUR

BESCHERMRAAD

College van Burgemeester en Schepenen van Hoegaarden

COMITE DE PATRONAGE

Museum - 't Nieuwhuys" - "Stichting Julien Van Nerum" V.Z.W. Hoegaarden



30 JAAR FAMILIESCHOON

=====

Wie had in april 1960 bij de schuchtere verschijning van het eerste nummer van Familieschoon kunnen denken, dat het tijdschrift zo lang zou bestaan. Het kwam als de voorbode der heroprichting in 1961 van de Gulden Lelie, die in 1971 aanleiding gaf tot de wedergeboorte van de Confretrie.

Sindsdien verschenen reeds 177 nummers met 640 artikels, samen 2018 bladzijden familiegeschiedenis bevattend.

Wie alles heeft bijgehouden bezit een unieke dokumentatie met tal van genealogische, heraldische en biografische bijdragen, over de voorouders en hun afstammelingen, zowel in familie- als in gildeverband behandeld.

Familieschoon was een van de eerste zuivere familietijdschriften in het land, die de levende geschiedenis bracht van talrijke families. De geslachtsfierheid werd opgewekt en menige te loor gegane traditie terug in 't leven geroepen.

Familieschoon is stilaan zowat de bijbel geworden van alle stamgenoten uit de V Geslachten. Daarom wordt dit jaar deze heuglijke gebeurtenis herdacht en gevierd.

Art. 637 : DE XVI REGERENDE FAMILIES UIT DE CONFRERIE

Overzicht

De V basisstammen die in 1741 tot de oprichting van de Confrerie der V Geslachten van Hoegaarden overgingen, waren de twee Sweertsen, Van Nerum, Hoebanx en Struys. Zij riepen deze familie-corporatie in het leven om drie redenen :

- 1) ter uitvoering van de testamentaire studiebeursfundatie van hun oom, Plebaan-Deken Henricus Peeters, ten voordele van hun kinderen en diens nakomelingen, al was het tot de 5de generatie "inclusus".
- 2) om te voldoen aan de wens van de oude Vroedschap, om te Hoegaarden een dynastie in te stellen, die gedurende minstens vijf generaties, alle machts-teugels in het dorp zou in handen houden.
- 3) een machtige familiebond op te bouwen, die de kultus en tradities van het voorgeslacht zou in stand houden en zich verheffen tot een keurgeslacht, dat minstens vijf generaties zijn blazoën zou hoog houden.

De vijf stamvaders-stichters zetelden in een Raad, Confrerie- of Hoofdraad genaamd, waar zij elkaar volgens de ouderdomswet, in hiërarchische orde opvolgden, wijl bij afsterving de successie verzekerd werd door hun zonen (zie FS blz. 1290).

Op het ogenblik van de stichting (1741) telde de Confrerie in totaal 33 "Lignagers"; teweten : 6 bij de Merelstam (Servaes Sweerts), 9 bij het Zwaard (Hoebanx), 4 bij de Klaver (Hubertus Sweerts), 9 bij de Lelie (Van Nerum) en 5 bij de Struysvogel (Struys).

Wanneer nu de vijf stammen tot rijpheid waren gekomen en dit gebeurde in 1768 voor de Zwarte Merel, in 1772 voor het Zilver Zwaard, in 1776 voor de Groene Klaver, in 1778 voor de Gulden Lelie en in 1780 voor de Zilver Struysvogel, richtten zij vijf familie-gilden op onder die naam, elk door een gilde- of stamraad bestuurd, wijl boven dit alles de Hoofd- of Confrerieraad bleef tronen.

Elke gilde verkoos haar eigen leden om in de stamraad te zetelen, wijl deze hun delegataris naar de Hoofdraad stuurden.

De officiële ingangstelling van alle gildeleven, bij Codicil" vastgelegd, geschiedde in 1780. Toen telde de familie-corporatie reeds 108 "Lignagers", onderverdeeld als volgt : 5 bij de Merel (aanwinst van 9), 21 bij het Zwaard (+ 12), 28 bij de Klaver (+ 24), 25 bij de Lelie (+ 16) en 19 bij de Struysvogel (+ 14).

Op 40 jaren tijd had de Confrerie zich met 75 leden verhoogd, maar hiertussen bevonden zich 26 niet-naamdragende afstammelingen en 17 ingehuwden (8 mannen en 9 vrouwen).

De macht bleef evenwel in handen der naamdragers uit de basisstammen, doch bij ontstentenis moesten sommige gilden, niet-naamdragers uit ingehuwde families, tot hun raden toelaten. Zulks was voornamelijk het geval bij de Merel, het Zwaard en de Struysvogel, wijl de Klaver en de Lelie haar eigen telgen had. De Merel zou in de latere Sweerts-Alliantie nochtans dezelfde moeilijkheden ondervinden, maar zich toch gedeeltelijk kon handhaven. Alleen de Lelie hield tot het einde stand met eigen naamdragers uit het "Van Nerum" geslacht.

Niettegenstaande er in de Confrerierangen nooit enig verschil werd gemaakt tussen basis-naamdragers en niet-naamdragers, toch zou er in Gildeverband gevraagd worden, om de bestuursfuncties in eigen families te houden en de in Hoegaarden wonende leden te bevoordelen.

Dit alles begon na de heropleving van 1805 en gaf soms aanleiding tot heftige reacties, betwistingen en rivaliteiten vanwege enkele niet-naamdragende afstammelingen, gesteund door hun familie. En in de loop der jaren drongen deze families zich op en bekleedden geleidelijk de hoogste functies. De intriges en onderlingen veten gaven echter aanleiding tot de ontbinding van de Confrerie rond 1870.

Zo de familie-corporatie in 1805 bij haar heroprichting, na 10 jaren onderbreking omwille van de Besloten Tijd, 174 "Lignagers" telde, waarvan 114 niet-naamdragers, dan zou zij in de confusiejaren die de ontbinding vooral gingen, nog amper een 75 tal leden overhouden, waaronder slechts 1/3 naamdragers. Meerdere stamvertakkingen hadden zich afgescheurd of terug getrokken. Alleen de Lelie en enkelen uit het Zwaard waren min of meer trouw gebleven.

Doch wanneer ook in 1908 de Gulden Lelie verdween, telde deze Gilde nog nagenoeg een 30 tal leden.

Een echte krachttoer was nodig, om in 1961 na een halve eeuw van verval, deze Gilde terug op te werken tot 123 leden, die in 1971, na de wedergeboorte van de Confrerie met een 30 tal werd verhoogd.

De teugelhoudende families

Door "teugelhoudende" families wordt verstaan, de families die met tiel of functie en met raad en daad in de "actieve" bestuursraden (Hoofd- of Gilderaden) zetelden, er inspraak en stemrecht hadden, beslissingen namen en wetten stelden, kortweg zij die over de Geslachten regeerden.

Bij deze Raden zijn niet begrepen de z.g. "passieve" Raden (Ere-, Keur- Kapittel- en Fundatieraad), gezien deze slechts occasioneel optraden en grotendeels dan nog binnen hun eigen werkkring handelden. Hierbij worden evenmin de bijkomende functies gerekend, zoals stamdelegataris, Ceremoniemeester, stamschrijver en Collateur, vermits deze supplementaire taken verzekerd werden door "ingezetenen" uit de Raden.

De XVI Regerende families uit de Geslachten zijn :

- de V Basisfamilies (naamdragers) : Sweerts uit de Merel, Sweerts uit de Klaver, Van Nerum uit de Lelie, Hoebancx uit het Zwaard en Struys uit de Struysvogel.
- de XI ingehuwde families (niet-naamdragers) : Lowet, Michiels en de Wilde uit de Merel, Vandertaalen en Van Rickstal uit de Klaver, Lintermans, Droch, Vandenbempt en Joseph uit het Zwaard en Vandermolen met Hendrickx uit de Struysvogel.

In deze bijdrage willen wij de 76 Raadsleden uit deze XVI families nader beschrijven, zij die de Confrerie opbouwden, haar tot grotere luister brachten, in rivaliteiten en twisten vervielen, de Gilde lieten ontbinden en haar later terug tot leven brachten.

N A A M D R A G E R S U I T D E B A S I S S T A M M E N
=====

" SWEERTS uit de MEREL "

1. Servaes SWEERTS

° 1713 zoon van de grondleggers der Sweerts-Dynastie Servatius Sweerts en Catherine Peeters.

Was brouwer te Hoegaarden en Griffier in de Regentie (1734)

Tot Keurheer van 't Sweertshuys uitgeroepen (1737)

Mede-stichter van de Confrerie der V Geslachten, die hem tot hoofd der Merelstam aanstelde (1741)

Richtte in 1768 de Merelgilde op, waar hij tot Deken werd gekroond.

Opgenomen in de Confrerieraad als Griffier (1741), Raadsheer (1752), en O/Deken (1757).

Hij zetelde gedurende 38 j. in de Raden en was de groot-bezieler van het confrerieleven. Stierf in 1779.

2. Antoon Balthazar SWEERTS

° 1742 zoon van 1. Volgde zijn vader op als Griffier in de Regentie (1767) en werd ook Keurheer van 't Sweertshuys (1779).

Was Raadsheer in de Merelgilde (1768) en dan Deken (1779).

Zetelde tevens als Griffier in de Hoofdraad (1779) en verzaakte aan de titels van Raadsheer (1788) en O/Deken (1790), om het griffierschap te blijven verzekeren tot in 1795 bij de stopzetting van alle gildeleven, wegens het Schrikbewind.

Na de heropleving in 1805 werd hij tot O/Deken van de Sweerts-Alliantie (samensmelting van Merel- en Klavergilde) verkozen, nadat hij aan het Dekenschap had verzaakt, omwille van de nog slepende gevolgen uit de Conspiratietijd tegen de fransen.

Zetelde 30 j. lang in de Raden en stond bekend als "de laatste arend uit het oud-regiem. Hij overleed in 1808.

Opmerking :

Deze twee Sweertsen, die gedurende 57 j. in de Raden het woord voerden, konden niet beletten dat hun ster bij de aanvang van de XIXe eeuw zou uitsterven.

Van bij de aanvang reeds (1768) hadden zij de steun nodig van de ingehuwde takken Lowet, Michiels en de Wilde, die hun werk overnamen en met veel moeilijkheden, ingevolge onderlinge verdeeldheid, het Merelbanier trachtten hoog te houden. Zij lieten zich met de tijd echter wel overvleugelen door de Klaver.

" SWEERTS uit de KLAVER "

1. Hubertus SWEERTS

° 1716 broeder van Servaes Sweerts uit de Merel (zie 1)
Brouwer te Rommersom (Hoegaarden) en Gezworene in de Dorpsraad.
Mede-stichter van de Confrerie (1741), waar hij als Hoofd van de
Klaverstam werd aangeduid.

Riep in 1776 de Klavergilde in 't leven, waarvan hij het Dekenschap
waarham.

In de Hoofdraad bekleedde hij de functie van Comtorist (1741) en kreeg
vervolgens de titels van Raadsheer (1757), O/Deken (1779) en Hoofddeken
(1788).

Hij was de trouwe en onderdanige volgeling van zijn broeder Servaes en
zetelde gedurende 49 j. in de bestuursraden.

2. Servaes SWEERTS

° 1742 zoon van 1. Brouwer en landbouwer te Hoegaarden.
Eerst O/Deken (1776) en dan Deken (1790) van de Klavergilde.

Was ook Comtorist in de Confrerieraad (1790).

Hij liep volledig in het spoor van zijn vader en zetelde 19 j. in de
Raden. Overleed na 1801.

3. Joannes-Hubertus SWEERTS

° 1752 broeder van 2. Pastoor-Deken te Hoegaarden.

In 1785 tot Mombaarvader der Geslachten en Provisor van de Fundatieraad
benoemd en in 1789 tot Proostheer van 't Sweertskapittel gezalfd.

Was Raadsheer bij de Klavergilde (1776) en verzekerde in kumul het Grif-
fier- en Comtoristschap bij deze gilde, tot in 1790 toen hij als O/Deken
werd verheven.

Was de ziel der samenzwering tegen de fransen tijdens de Besloten Tijd
en zetelde 19 j. in de gilderaad. Stierf in 1805.

4. Jacobus SWEERTS

° 1769 zoon van 2. Kapucijn te Gent en in 1810 pastoor te Hoegaarden.

Als Mombaarvader der Geslachten ingesteld (1810) en ook Provisor van de
Fundatieraad (1819).

Bij de Klavergilde droeg hij de titel van Raadsheer (1790) en vervulde
tevens de functie van Griiffier-Comtorist.

Het is ons niet duidelijk hoe hij deze functies behoorlijk kon vervullen,
gezien hij toen als Kapucijner-Monnik te Gent vertoefde (uitgedreven in
1797).

Na de heropleving van het gildeleven in 1805, werd hij tot Deken der
Sweerts-Alliantie gekroond en terzelfdertijd als O/Deken uitgeroepen in
de Hoofdraad van de Confrerie.

Hij was de grote bewerker der heropleving en zetelde 41 j. lang in de
Raden. Stierf 1841.

5. Jean SWEERTS

° 1774 broeder van 4. Meester-slager te Hoegaarden.
Keurheer van 't Sweertshuys (1808). Had in 1805 het Griffier- & Comp-toristschap bij de Sweerts-Alliantie opgenomen en werd in 1808 ook tot Raadsheer der Sweertsen benoemd, met behoud van hogervermelde functies. Dit laatste lokte echter protest uit vanwege Mathieu de Wilde uit de Merelfractie van deze Alliantie, die zich benadeeld voelde, gezien in de Raad nu drie Klavers en slechts 1 Merel zetelden. Doch de Klaver had de Merel overvleugeld en de bovenhand genomen, zodat de toestand ongewijzigd bleef.

Uit dit eerste incident in derangen der Sweertsen, zou later een vete spruiten tussen de Sweertsen uit de Klaver en de familie de Wilde en waarin de Lelie zich achter de Klaver schaarde.

In 1819 werkte hij mede aan het herstel van de studiebeursfundatie, die door de fransen was verbeurd verklaard.

Zetelde 22 j. in de Alliantie-Raad en overleed in 1727.

" 6. Philippe SWEERTS

° 1788 broeder van 4 en 5 en kleinzoon van 1.
Raadslid (1827) en Deken der Sweerts-Alliantie (1841) onder de naam van Hubertus II. Woonde in Antwerpen en werd gesubstitueerd door zijn neef Servais Sweerts (zie 7)"

7. Servais SWEERTS

° 1798 zoon van 5. Gemeentebode te Hoegaarden.
Keurheer van 't Sweertshuys (1827).
Tot Deken der Sweerts-Alliantie gekorronde (1862). Was het mikpunt van protest uitgaande van de families de Wilde en Rondas, leidend tot de ontbinding der Confrerie (1870) Zie FS blz. 1395-1400.

Hij zetelde slechts gedurende 8 j. als titelvoerend Deken (tot bij de ontbinding), maar had zijn voorganger 14 j. lang als Raadsheer en 21 j. als

8. Jozef SWEERTS [Deken gesubstitueerd. Hij stierf in 1884"

° 1913 overachterkleinzoon van 5. Lasser en wonende te Hoegaarden.
Keurheer van 't Sweertshuys (1979)
Na de heropricting van de Confrerie (1971) werd hij tot O/Deken (1973) en vervolgens tot Deken (1979) der Sweerts-Alliantie gekroond.
Tevens als Raadsheer (1973) en dan als O/Deken (1979) in de Hoofdraad geïntronizeerd.
Zetelt reeds 17 j. in de Raden.

9. Georges SWEERTS

° 1919 overachterkleinzoon van 5 en kozijn van 8. Mekaniker te Hoegaarden.
Tot Raadsheer (1973) der Sweerts-Alliantie benoemd en dan als O/Deken (1980) gekroond.
Zetelt reeds 17 j. in de Alliantie-Raad.

10. Willy SWEERTS

° 1942 zoon van 9. Handelaar te Diest.
Als Raadsheer bij de Sweerts-Alliantie ingesteld (1989).
Als Raadsheer te Hoegaarden.
Als Raadsheer te Hoegaarden, met behoud

11. Brigitte SWEERTS

- ° 1944 dochter van 8. onderwijzeres te Hoegaarden.
Hulpgezworene bij de Sweerts-Alliantie (1973) en vervolgens dezelfde functie in de Hoofdraad (Raad der Gezworenen) 1980.

12. Jean Pierre SWEERTS

- ° 1947 afstammeling uit de 6e graad van 5 en overachterkleinkozijn van 8 en 9. Bediende wonende te Sart-Dames-Avelines.
Hulpgezworene der Sweerts-Alliantie in de Hoofdraad (Raad der Gezworenen) 1989.

Opmerking :

In totaal 12 Sweertsen die in de actieve Raden zetelden of er nog in vertoeven. Gedurende 136 j. reeds bekleeden zij er zetels en houden er hun blazoen hoog.

De Klaverstam hield beter stand dan de Merel en zou pas rond 1841 de hulp nodig hebben van de families Vandertaelen om haar prestige te handhaven.

" VAN NERUM uit de LELIE "

1. Carolus VAN NERUM

- ° 1689 schoonbroeder van Servaes Sweerts uit de Merel (1) en Hubertus Sweerts uit de Klaver (1).
Meester-Brouwer te Hoegaarden en Schepen in de Regentie (1734).
Keurheer van 't Leliehuys (1734) en medestichter der Confrerie (1741).
Werd als Hoofd van de Leliestam aangeduid (1741) en tevens tot Hoofddeken der Confrerie gekroond (1741).
Hij was de basislegger van zijn geslacht en de toonaangever in de Raad der Wijzen (Raad der 5 stamvaders).
Zetelde slechts 16 j. en overleed in 1757 (zie FS blz. 797).

2. Joannes VAN NERUM

- ° 1732 zoon van 1. Notaris, brouwer en schepen te Hoegaarden.
Keurheer van 't Leliehuys (1757).
Volgde zijn vader op als Hoofd van de Leliestam (1757), richtte de Leliegilde op (1778) en werd er tot Deken gekroond.
Was tegelijkertijd zeer actief in de Hoofdraad, eerst als Comtorist (1757), dan als Raadsheer (1779), als O/Deken (1788° en ten slotte als Hoofddeken (1790).
Bleef tot bij de stopzetting van het gildeleven (1795) het "Eerzaam" voorbeeld van zijn vader volgen en zetelde gedurende 40 j. in de bestuursraden. Hij stierf 1797 (Zie FS blz. 798).

3. Jacobus Philippus VAN NERUM

- ° 1738 zoon van 1. Meestee-brouwer en borgemeester te Hoegaarden.
Medestichter van de Leliegilde (1778), waar hij O/Deken en tevens Griffier was.
Na de heropleving (1805) werd hij Deken der Leliegilde en Hoofddeken van de Confrerie.
Hij waakte over de instellingen en de belangen van de familiegilde en herstellde de studiebeursfondatie (1819).
Zetelde 36 j. en overleed in 1824 (Zie FS blz. 803).

4. Joannes Franciscus VAN NERUM

° 1740 zoon van 1. Brouwer te Hoegaarden en Kapitein van de Dorpswacht. Medestichter der Leliegilde (1778), die hem in kumul tot Raadsheer en Comptorist benoemde.

Na de heropleving (1805) werd hij O/Deken van de Leliegilde.

Liep in het spoor van zijn twee broeders, zetelde 34 j. en stierf 1822

Vanaf 1788 begon zich stilaan de strijd te laten voelen tussen de groene w. tak (Joannes Van Nerum) en de gele tak (Jacobus Ph. Van Nerum), om in de gilderaad de meeste zetels te bemachtigen. De blauwe tak (Joannes Franciscus Van Nerum) trachtte zich hierbuiten te houden (zie FS blz. 801).

5. Henricus VAN NERUM

° 1727 zoon van 1. Pastoor te Kortemark en Proostheer van 't Sweertskapitel (1785) doch deed hiervan afstand (1789).

Na de heropleving (1805) werd hij tot Raadsheer in de Lelieraad benoemd. Zetelde slechts 9 j., was zijn stam zeer genegen en overleed 1814.

6. Jean VAN NERUM

° 1765 zoon van 2. Brouwer en landbouwer te Hoegaarden.

Tot Griffier bij de Leliegilde aangesteld (1788) en na de heropleving terug in dezelfde functie geplaatst (1805).

Als trouwe en onderdanige zoon van zijn vader, diende hij de belangen van de groene tak en verzekerde gedurende 11 j. op voorbeeldige wijze het griffierschap. Hij stierf in 1809.

7. Henri VAN NERUM

° 1761 oudste zoon van 2. Geneesheer, brouwer en Burgemeester van Hoegaarden (1808-1812). Volgde zijn vader op als Keurheer van 't Leliehuys (1797).

Nam het griffierschap van de Leliegilde waar (1809) en werd tot Raadsheer benoemd (1814), maar bleef in kumul de functie van griffier verzekeren.

In 1822 tot O/Deken der Confrerie gekroond en dan tot Deken (1824) uitgeroepen. Hij liet zich ook tot Hoofddeken van de Confrerie kronen (1824) en steunde de Sweertsen uit de Klaver tegen de families de Wilde en Ron- das uit de Merel.

Zetelde 35 j. in de Raden, als "Wijze man" die met sterke hand zijn wil doordreef (zie FS blz. 807).

8. Hendrik VAN NERUM

° 1773 zoon van 4. Linnenhandelaar te Hoegaarden.

Comptorist van de Leliegilde (1805), dan Raadsheer (1822) met behoud van het comptoristschap en ten slotte O/Deken (1824).

Hielp in 1797 de Vrijheidsboom doorhakken en moest tijdelijk de vlucht nemen. Hij zetelde als vertegenwoordiger van de blauwe tak gedurende 27 j. in de gilderaad. Stierf 1832.

9. Jan Baptist VAN NERUM

° 1782 zoon van 3 uit de gele tak. Brouwer en jeneverstoker te Hoegaarden. Eerst griffier (1822) en dan Raadsheer (1824) in de Leliegilde, met behoud van het griffierschap, ondanks het protest van de blauwe tak. Zetelde 8j. en overleed in 1832.

10. Francis VAN NERUM

° 1785 zoon van 3. Landbouwer te Hoegaarden. Nam "zilver" als stamkleur aan.

Als comptorist bij de Leliegilde aangesteld (1824) en vervolgens tot Raadsheer benoemd (1832).

Hij onderwierp zich gedwee aan de wetten van de gele tak, zetelde gedurende 15 j. en stierf in 1839.

11. Joannes VAN NERUM

° 1802 zoon van 8. Landbouwer te Nerm.

Ingevolge de strikte toepassing van de ouderdomswet, eerst Raadsheer (1832), dan O/Deken (1839) en daarna Deken (1844) der Leliegilde.

Behoorde tot de blauwe tak, zetelde 52 j. lang in de gilderaad en overleed in 1884.

Hij was vreedzaam en eenvoudig en trachtte alle conflicten te vermijden. (zie FS blz. 568 en 811).

12. Jean Bapt. VAN NERUM

° 1808 zoon van 9. Geneesheer te Hoegaarden en Keurheer van 't Leliehuys (1844), doch deed afstand van deze titel in 1881.

Werd tot griffier aangesteld bij de Leliegilde (1832), doch nam ontslag (1854).

Tot O/Deken uitgeroepen (niet gekroond) in 1884.

Liet memorieschriften na, maar berokkende veel last aan zijn medeleden uit de Raad en verzette zich tegen de pastorale macht van zijn kozijn Pastoor Charles Van Nerum (zie p. 14).

Zetelde 25 j. en stierf in 1887.

13. Carolus VAN NERUM

° 1807 kleinzoon van 4 en neef van 11 uit de blauwe tak. Schoenmaker te Hoegaarden.

Als comptorist in de Lelieraad aanvaard (1832) en dan tot Raadsheer benoemd (1844), met behoud van zijn voornoemde functie tot 1849, toen hij hiervan af zag ten voordele van Jean Bapt. Van Nerum (zie p. 12).

Vervolgens tot O/Deken gekroond (1883) en tot Deken verheven (1884).

Hij was vroom en mild, zetelde gedurende 62 j. lang in de gilderaad en stierf in 1894. (zie FS blz 579 en 823).

14. Charles VAN NERUM

° 1803 kleinzoon van 3 en neef van 8. Pas toor te Eottechain, Mombaarvader der Geslachten (1841) en Proostheer van 't Sweertskapittel (1877).

Eerst Raadsheer (1839) en dan O/Deken (1844) bij de Leliegilde, doch hij had alle macht in handen.

Hij fungeerde ook als O/Deken in de Hoofdraad, waar hij eveneens zijn wil wist op te dringen, ofschoon hevig verzet van Jean Bapt. Van Nerum (zie p. 12).

Zetelde 44 j. in de Raden en redde de Leliegilde van de ondergang in 1880. Overleed in 1883 (zie FS blz. 431°).

15. Eugène VAN NERUM

° 1826 zoon van 9. Apotheker te Hoegaarden en dan houthandelaar te Mechelen in 1862.
Kreeg het comptoristschap bij de Leliegilde toegewezen (1849), en stond achter zijn broeder Jean Baptist (zie p. 12) in diens strijd tegen Pastoor Charles Van Nerum (zie p. 14).
Hij zat slechts 12 j. in de Raad en nam ontslag in 1861 wegens zijn vertrek naar Mechelen. Hij stierf in 1866. (zie FS blz. 511).

16. Elisabeth VAN NERUM

° 1808 dochter van 6 en nicht van 7.
Zij werd ad-interim tot griffierster benoemd in de Lelieraad (1854) en vervolgens in titel gesteld (1856). Steunde de politiekvoering van Pastoor Charles Van Nerum (zie p. 14) tegen Jean Bapt. Van Nerum (p. 12) die protest had aangetekend tegen haar benoeming, bewerende dat zij door haar huwelijk met Constant Vandertaelen (uit de Klaver) haar rechten bij de Lelie had verloren. Doch Past. Van Nerum besloot dat zij een wettige afstammelingen en naamdraagster was uit de Lelie en hierdoor al haar Lelierechten behield, zodat zij in functie bleef. Zij liet memorieschriften na, vervulde gedurende 20 j. haar functie met grote toewijding en was met hart en ziel aan de gilde verkleefd. Zij schonk bij testament van 1873 haar huis en goederen aan de gemeente. Diende haar ontslag in (1874) en overleed in 1883 (zie FS blz. 420).

17. Charles VAN NERUM

° 1811 zoon van 9. Brouwer en jeneverstoker te Hoegaarden.
Comptorist bij de Leliegilde (1861) en trouwe volgeling van zijn broeder Jean Baptist (zie p. 12).
Zetelde 9 j. in de Gilderaad en stierf in 1871 (zie FS blz. 474).

18. Hubert VAN NERUM

° 1848 kleinzoon van 10. Zadel-en gareelmaker te Hoegaarden.
Als comptorist aangesteld in de Lelieraad (1871) doch gaf ontslag in 1884. Later in 1894 werd hij tot Raadsheer benoemd. en bleef tot het einde (1908) trouw de gilde dienen.
Hij zetelde 27 j. in de Gilderaad en stelde, na het teloor gaan der Gulden Lelie, een grootdeel van het familie-archief veilig voor het nageslacht. Hij overleed in 1919.
(zie FS blz. 687 en 828).

19. Eduard VAN NERUM

° 1829 zoon van 10 uit de Zilverre tak en oom van 18. Boekhouder te Hoegaarden en later Directeur van het Wezenhuis.
Griffier (1874), Raadsheer (1887) met behoud van het griffierschap, O/Deken (1891) en ten slotte Deken (1894) der Leliegilde.
Heerste met wijs beleid en sterke hand over de gilde en hield zijn zilverre stamkleur hoog.
Liet memorieschriften na en zetelde 34 j. in de Raden.
Was de laatste Deken vóór het verval der Gulden Lelie en stelde het familie-archief in bewaring bij zijn neef Hubert Van Nerum uit het Nieuwhuys (zie p. 18).
Hij overleed in 1922 (zie FS blz. 561 en 828).

20. Leon VAN NERUM

° 1853 zoon van 21 uit de rode zijtak. Houthandelaar te Hoegaarden.
Nam het Comptoristschap der Leliegilde op zich (1884).
Bleef trouw aan de gilde tot bij haar teloor gaan (1908).
Zetelde 24 j. en stierf in 1927. (zie FS blz. 626).

21. Livinus VAN NERUM

° 1817 zoon van 9 uit de gele tak, doch hij nam de rode stamkleur aan.
Was houthandelaar te Hoegaarden.
Tot Keurheer van 't Leliehuys verheven (1881).
Werd Raadsheer der Leliegilde (1883) en nadien O/Deken (1887).
Tegen hem vierde zijn broeder Jean Bapt. (zie p. 12) al zijn woede
bot.
Zetelde slechts 8 j. in de gilderaad en overleed 1891. (zie FS bl. 49)

22. François VAN NERUM

° 1832 zoon van 11. Blokkenmaker te Hoegaarden.
Werd Raadsheer (1891) en dan O/Deken (1894) bij de Leliegilde.
Nam echter in 1898 ontslag, na in botsing te zijn gekomen met Eduard
Van Nerum (zie p. 19).
Zetelde 7 j. en overleed in 1918.

23. Arthur VAN NERUM

° 1859 zoon van 17. Vertegenwoordiger en handelsreiziger te Hoegaarden
wonende.
Tot Griffier aangesteld bij de Leliegilde, doch kon zich niet onder-
werpen aan de Zilverheerschappij van Eduard Van Nerum (zie p. 19)
en nam ontslag in 1897.
Zetelde slechts 6 j. en stierf in 1942 (zie FS blz. 601).

Opmerking :

De lange geschiedenis der Gulden Lelie werd gekenmerkt door een aan-
eenschakeling van onderlinge twisten en veten tussen de verschillende
stamvertakkingen, die elk hun eigen stamkleur wilden verheffen en
zich aan de macht brengen. Ofschoon zij allen naamdragers waren uit
een basisgeslacht, laaiden hun rivaliteit en harststochten, soms ho-
ger en heviger op dan deze der niet-naamdragers uit de Allianties.
Maar ondanks alles hielden zij het langst stand en leefden na de ont-
binding van 1870, nog gedurende 38 j. verder.
Voor hun onderlinge strijd wordt verwezen naar " het Witboek der
Nerum-dynastie" in FS blz. 793 tot 838).

24. Julien VAN NERUM

° 1881 zoon van 18. Zadel- en gareelmaker te Hoegaarden.
Mede-heroprichter van de Gulden Lelie (1961) en tot Gildedeken ge-
kroond. Hij wiste de oude stamveten uit en verzoende de verschillende
familietakken. Zetelde slechts 2 j. in de Raad en stierf in 1963.
Ingevolge zijn wilsbeschikking werd in 't Nieuwhuys te Hoegaarden een
museum opgericht. (zie FS blz. 1244).

25. Arthur VAN NERUM

° 1884 kleinzoon van 17. Postmeester te Meldert.
Tot O/Deken (1961) en dan tot Deken (1963) der Leliegilde gekroond.
Zetelde als "de zwijgzame denker" gedurende 5 j. in de gilderaad en
stierf in 1966. (zie FS blz. 1246)

26. Leon VAN NERUM

° 1886 zoon van 23. Lederhandelaar te Hoegaarden.
Werd eerst tot Raadsheer (1961), dan tot O/Deken (1963) en vervolgens tot Deken (1966) der Leliegilde uitgeroepen.
Door zijn goedheid gelukte hij erin de gilde tot grotere bloei te brengen. Zetelde 9 j. in de Raad en overleed 1970. (zie FS blz. 1248)

27. Hubert VAN NERUM

° 1923 zoon van 24. Beroepsmilitair, wonende te Evere.
Heroprichter der Gulden Lelie (1961) na meer dan een halve eeuw van verval. Hij riep ook de Confrerie terug in 't leven (1971) na 100 j. ontbonding.
Werd tot griffier aangesteld (1961) en kreeg ook in kumul het comtorist-schap der Leliegilde toegewezen (1966).
In 1971 als Hoofdgezworene opgenomen in de Hoofdraad, belast met dezelfde functies.
Zetelt reeds 29 j. in de bestuursraden en is de promotor van alle gildeleven. Hij voerde ook de wilsbeschikking van zijn vader uit door te Hoegaarden een museum op te richten. (1965).

28. Monique VAN NERUM

° 1941 dochter van 35. Onderwijzeres, wonende te Hoegaarden.
Comptoriste in de Leliegilde (1961) doch gaf haar ontslag in 1965.
Zetelde slechts 4 j.

29. Emiel VAN NERUM

° 1922 zoon van 26. Technisch ingenieur, wonende te Korbeek-Lo.
Als Ceremoniemeester opgenomen in de Lelieraad (1961) en vervolgens Hoofdgezworene in de Confrerieraad (1971) met dezelfde functie belast.
Zetelt reeds 29 j. in de Raden.

30. Charles VAN NERUM

° 1888 zoon van 23. Handelaar en verver te Hoegaarden.
Eerst Raadsheer (1963), dan O/Deken (1966) en vervolgens Deken (1970) der Leliegilde.
Na de wedergeboorte van de Confrerie (1971) werd hij tevens tot Deken van de Hoofdraad uitgeroepen.
Vlug en vinnig heeft hij gedurende 16 j. het gildeleven gediend.
Hij overleed in 1979 (zie FS blz. 1251).

31. Josée VAN NERUM

° 1937 kleindochter van 30.
Tot Comptoriste in de Leliegilde aanvaard (1965) doch nam ontslag (1966).
Zetelde slechts 1 j. in de raad.

32. Jules VAN NERUM

° 1896 zoon van 23. Schoenmaker te Hoegaarden.
Trad als Raadsheer (1966) in de Lelieraad en werd nadien tot O/Deken gekroond (1970).
Hij droeg met alle fierheid deze titels gedurende 12 j. en overleed 1978.

33. Prosper VAN NERUM

° 11896 kleinzoon van 17. Landbouwer te Hoegaarden.
Was Raadsheer in de Leliegilde (1870), zetelde 5 j. in de raad en stierf in 1975.

34. Robert VAN NERUM

° 1898 zoon van 23. Huidevetter, wonende te Hoegaarden.
Achtereenvolgens Raadsheer (1975), O/Deken (1978= en dan Deken
(1979) der Leliegilde en tevens Hoofddeken van de Confrerie (1979).
Stoer en sterk en met alle overtuiging, voert hij reeds 15 j. lang
zijn taak uit.

35. Maurice VAN NERUM

° 1912 zoon van 26. Lederhandelaar te Hoegaarden.
Keurheer van 't Leliehuys (1979)
Raadsheer (1978) en O/Deken (1979) der Leliegilde, doch ambtshalve
uit deze functie ontslagen (1989).
Zetelde 11 j. in de Raad.

36. Marcel VAN NERUM

° 1913 zoon van 25. Douanier te Achel.
Tot Raadsheer benoemd (1979) en dan als O/Deken uitgeroepen (1989)
in de Lelieraad.
Hij zetelt reeds 11 j. in de Raad.

37. August VAN NERUM

° 1922 zoon van 32. Handelaar te Hoegaarden.
Raadsheer der Leliegilde (1989).
Zetelt reeds 1 j. in de Raad.

38. Arthur VAN NERUM

° 1928 zoon van 34. Radio-techniker, wonende te Hoegaarden.
Hulpgezworene der Leliegilde (1961), in de Hoofdraad (Raad der Gezwore-
nen) sinds 1971 met dezelfde functie belast.
Hij zetelt reeds 29 j. in de bestuursraden.

39. Leon VAN NERUM

° 1931 zoon van 32. Electr.-mekaniker, wonende te Hoegaarden.
Hulpgezworene der Leliegilde (1961) en sinds 1971 dezelfde functie
in de Hoofdraad (Raad der Gezworenen).
Zetelt reeds 29 j. lang in de bestuursraden.

Opmerking :

In totaal 39 naamdragers uit de Van Nerum-stam, die reeds 186 jaren
bestuursfuncties waarnemen in de Hoofd- en Gilderaad.
Het is het toonaangevend geslacht, dat met eigen naamdragers haar wil
opdrong en tot het einde stand hield. Hun intriges om aan de macht te
komen, veroorzaakten echter de scheuring van 1870.
Na de heropleving van 1961 (en 1971) bleven zij het hoge woord voeren
en zijn de ziel van alle gildeleven.

(vervolg in volgend nummer)

Art. 638 : LES "SEPT FUGITIFS" CHEZ LES VAN NERUM.

La famille Van Nerum de Hoegaarden a connu dans son histoire sept descendants, qui temporairement ont dû quitter leur domicile et se cacher, pour échapper à la vengeance et à la colère de leurs ennemis. Ces sept victimes de leur idéalisme sont :

1. Jean VAN NERUM

Né à Hoegaarden en 1732 comme fils du brasseur et échevin Charles Van Nerum et de Barbe Sweerts, et marié en 1759 avec Catherine Bueckens. Il était Notaire, brasseur et échevin à Hoegaarden et habitait rue Neuve (actuellement rue Ernest Oury) dans la triple maison, nommée "Groothuys" (n° 16, 18 et 20).

Pendant les troubles qui précédèrent la révolution française à Hoegaarden, la Régence fut détrônée en 1789 par une clique de rebelles, menée par le Notaire Jean Baptiste Van Autgaerden (beau-frère de Jean Van Nerum).

La masse populaire passait à l'action et s'attaquait aux demeures des Régents. La "Groothuys" n'échappait pas aux assaillants et pilleurs. Jean Van Nerum prenait la fuite et se sauvait chez son cousin le Doyen Jean Hubert Sweerts, dans la maison pastorale (voir FS p. 113 & 114). Le Notaire Van Nerum était le grand-père d'Elisabeth Van Nerum, fondatrice de la maison de repos de Hoegaarden.

2. Henri VAN NERUM

Né à Hoegaarden en 1773 comme fils du brasseur et capitaine de la police rurale, François Van Nerum et de Cathérine Lowet et par conséquent neveu du Notaire Van Nerum.

Il était marié en 1795 avec Marie Groetaers et habitait à la Place de Hoegaarden, dans la maison dite "Rust op den Berg", où il exploitait un magasin de lingerie et un cabaret.

Le 17 décembre 1797, pendant la période de la terreur, l'Arbre de la Liberté, planté par les Sansculottes, fut abattu par Pierre Sweerts et François Van Nerum (frère de Henri). Mais c'était Henri qui aurait livré la hache (voir FS p. 385 et 386).

Craignant la vengeance, Henri Van Nerum quitta provisoirement son domicile, pour se cacher chez les Brigands. En 1798 néanmoins il réapparaissait dans son village.

Il était l'ancêtre des descendants actuels, issus des branches Van Nerum - Maes, Stockmans - Van Nerum et Bullens - Van Nerum.

3. Jean Baptiste VAN NERUM

Né à Hoegaarden en 1782 comme fils du brasseur et bourgmestre Jacques-Philippe Van Nerum et de Marie Cathérine Van Autgaerden. Son oncle et parrain était le Notaire Jean Baptiste Van Autgaerden, chef des rebelles en 1789. Jean Bapt. Van Nerum était le neveu du Notaire Jean Van Nerum et cousin de Henri Van Nerum.

En 1808 il se mariait avec Albertine Dumont de Houthem et devenait brasseur et distillateur à la "Vroente" dans la brasserie paternelle "Saint-Corneille". En 1802 il tombait sous la loi de la conscription, mais au lieu

de s'annoncer à la mairie, il préférait la clef des champs. Il allait se cacher à Zétrud-Lumay chez son frère aîné Charles, qui tenait dans la "Grande Boutique" un commerce de linge.

Cette maison existe toujours et forme le coin de la rue de St Jean-Geest et de la Route de Jodoigne. Il s'y cachait jusqu'au moment où son oncle et parrain, le Notaire Jean Bapt. Van Autgaerden, (Agent National, Commissaire du Pouvoir Exécutif et Maire de Hoegaarden) lui procurait une exemption de service militaire. (voir FS p. 337).

En 1830, le Bourgmestre Philippe De Zangré, conservateur et considéré comme "Figue", devait démissionner sous la pression d'une opposition acharnée en plein tumulte, menée par Jean Bapt. Van Autgaerden, le jeune, fils du vieux révolutionnaire. Ce jeune Van Autgaerden était en même temps le cousin-germain et le beau-frère de Jean Bapt. Van Nerum. Néanmoins ce dernier n'hésitait pas à s'opposer à Van Autgaerden qui excitait ses partisans (tous des progressistes connus sous le nom de "patriottes") contre De Zangré et ses amis Jean Bapt. Van Nerum, Pierre Evrard (également beau-frère de Van Autgaerden et Van Nerum) et Servais Coenegras.

Ces derniers, sous menaces de mort, devaient quitter provisoirement le village, car leur vie était en danger.

Ils se cachaient au "Nieuwhuys" jusqu'à la tombée de la nuit, pour fuir ensuite à Wever, où il trouvaient refuge chez Philippe-Joseph Van Nerum (issu de la branche de Winghe) et ultérieurement bourgmestre de Wever de 1848 à 1854).

Ils y restaient quelques semaines et pendant cette période, c'était Jean Felix Van Nerum, 13 ans (fils de Philippe-Joseph) qui assurait les relations avec les familles des réfugiés à Hoegaarden.

Ce dernier Jean Felix Van Nerum devenait plus tard bourgmestre de Rhode St Pierre et habitait le château de "Horst", propriété de Francoise Louise Ghislaine de Merode, épouse du Comte Adolphe de Thiennes de Lombize. Il restait en bonne entente avec les familles Van Nerum, Evrard et Coenegras.

Jean Bapt. Van Nerum était l'ancêtre de tous les Van Nerum actuels de Hoegaarden et branches descendantes.

4. Hubert VAN NERUM, le Vieux.

Né à Hoegaarden en 1848, comme fils de Théodore Van Nerum et de Joséphine Dewelde et petit-neveu de Jean Bapt. Van Nerum de la brasserie St Corneille.

Il se maria en 1877 avec sa petite-sousine Julie Van Nerum, qui à son tour était la petite-fille du même Jean Bapt. Van Nerum. Hubert Van Nerum, le vieux, dit "Prau" était sellier et bourrelier au Nieuwhuys (musée actuel) à Hoegaarden.

Pendant la guerre 1914-1918 il tenait dans sa maison en secret, une boîte aux lettres pour les soldats de l'Yser, tandis que des volontaires, sur leur chemin vers la Hollande, y passaient la nuit. Un homme de Namur assurait la liaison.

En mois d'août 1917 un acte de sabotage fut commis au chemin de fer à Hoegaarden. Cette nuit là, l'homme de Namur avait logé au Nieuwhuys et avait quitté les lieux très tôt le matin. Ainsi fit également Hubert Van Nerum, soit disant pour rendre visite à sa famille, avait-il dit aux voisins.

Les allemands enquêtèrent sur place, mais ne trouvaient

aucune trace. Hubert Van Nerum s'était rendu à Lierre et y résidait quelque temps à l'hôpital Sainte-Elizabeth, où sa cousine Félicie Van Nerum était religieuse et plus tard Mère-Supérieure. Même après la guerre personne n'a jamais su qui avait commis le sabotage et Hubert n'en disait pas un mot. Le savait-il où pas ?

5. Léandre VAN NERUM

Né à Hoegaarden en 1877 comme fils naturel de Hortense Van Nerum et arrière-petit neveu de Henri Van Nerum, qui fournissait la hache en 1797.

Il était assureur et habitait avec sa mère la petite maison n° 14 rue Neuve (actuellement rue Ernest Oury) à Hoegaarden, où cette dernière exploitait un cabaret.

C'était là que l'homme de Namur trouvait ses premiers contacts et c'était Hortense qui introduisait son parent Hubert Van Nerum dans l'aventure. (voir FS p. 768).

L'homme de Namur avait également gagné Léandre Van Nerum pour recueillir des renseignements sur l'ennemi.

Un certain jour de 1916, certaines personnes furent arrêtées à Louvain, avec lesquelles Léandre était en relation. Il trouvait cependant prudent de disparaître provisoirement et se cachait à la ferme "La Chise" à Piétrebais, chez Constantin Dotremont. Il y restait jusqu'à ce que le climat redevienne meilleur.

6. Julien VAN NERUM

Né à Hoegaarden en 1881 comme fils de Hubert Van Nerum et de Julie Van Nerum du "Nieuwhuys" et arrière-petit fils de Jean Bapt. Van Nerum de la brasserie St Corneille.

Il se maria en 1905 avec Octavie Degroot de Bruxelles (+ 1907) et contracta un second mariage en 1915 avec Mathilde Logist de Tirlemont. Il succéda à son père comme sellier et bourrelier au Nieuwhuys, rue Neuve 2 & 4 à Hoegaarden.

En août 1914 Julien Van Nerum et une quarantaine d'autres habitants du village furent pris en otage par les allemands et conduits au château d'Overlaer pour être fusillés. Ils s'échappèrent par miracle (voir FS p. 699). Par peur de tomber à nouveau dans les mains des allemands qui passaient en masse par la rue Neuve, il séjourna en certain temps chez son oncle et parrain Achille Meddaerts au Petit Paradis, rue de la Cure (rue éloignée de la grande route).

Peu après il fut engagé dans les renseignements par Léandre Van Nerum. Tombé dans un piège des allemands qui se faisaient passer pour des étudiants de l'université de Louvain, Julien Van Nerum échappait de justesse. Alors il disparaissait momentanément et trouvait refuge chez son cousin Alphonse Ponsaert à Ixelles.

Pendant la guerre 1940/45, il tenait au Nieuwhuys une boîte postale pour un service de renseignements, pour lequel il était agent de liaison. Il y installait aussi un lieu de contacts pour des agents secrets, tandis que des pilotes évadés et résistants brûlés, y trouvaient un relais sur leur ligne d'évacuation vers le maquis ou vers l'Angleterre.

Mais en août 1944 une clique de collaborateurs avaient préparé un plan d'action contre la direction de la sucrerie du Grand-Pont et spécialement contre l'entourage de son Directeur-Administrateur Jean-Marie Lowet-Oury, soupçonné de coopération avec la Résistance. Etant en contact avec celui-ci, Julien Van Nerum, par mesure de précaution, passait les nuits à Hoxem jusqu'à la libération.

7. Hubert VAN NERUM, le jeune

Né à Tirlemont en 1923, comme fils de Julien Van Nerum et de Mathilde Logist, et habitant pendant la guerre 1940/45 à Tirlemont, rue des trois moulins 13.

Il s'était enrôlé très tôt dans le service secret Luc & Marc, sous les ordres de Georges Puttevils (plus tard Ambassadeur), mais la police allemande était sur ses traces et le 6 octobre 1942, la GFP sonnait au n° 13 pour l'arrêter. Il n'avait pas passé la nuit chez lui et pu échapper à l'ennemi. Depuis ce jour il rentrait dans la clandestinité et cela pour 702 jours.

Ce mardi noir, 6 octobre 1942, il se trouvait au PC de son service, rue des Capucins 25 à Tirlemont. Prévenu du danger, il se cachait d'abord Chaussée de Louvain 283 de la même ville, chez Pierre (dit Louis) Stroobants, avant de partir le lendemain pour Bruxelles, où il trouvait refuge chez le fils du précédent, Jean (dit Joseph) Stroobants, av. Houba-Destrooper à Wemmel.

Aussitôt il prenait contact avec G. Puttevils pour organiser son évacuation pour l'Angleterre, par les soins du Seervice -Luc-Marc. Le plan échouait à la suite d'une série d'arrestations à Wemmel, la veille de son départ qui était prévu pour le 16 octobre. Alors il fuyait à Moignelée s/Sambre où il trouvait un abri chez Frédéric Janssens (beau-frère de Jean Stroobants) rue de Fleurus 7. C'est là que le 7 décembre il fut contacté par René Tordoir, commissaire de police de Lobbes, qui l'engageait dans le service de renseignements BB (Brise & Botte). Sous la fausse identité de René Van Velsem de Forest, il remplissait les missions qui lui étaient confiées, le long de la Sambre et de la Meuse.

Le 17 février 1943 le Conseil de Guerre Allemand de Bruxelles le condamne à mort par contumace et sa tête est mise à prix. La terre de Moignelée commençait à chauffer sous ses pieds et le 25 mars il dut fuir à Lobbes, où le commissaire Tordoir le plaçait chez la famille Bourgeois, route d'Anderlues, en attendant son départ pour le maquis. Le 3 avril il arrivait au maquis de Thirimont, à la frontière française et fut placé dans la ferme Dewandre. Quelques jours plus tard, une trahison et une chasse à l'homme l'obligeaient à quitter ces lieux.

En passant par Lobbes, il se dirigeait de nouveau vers Moignelée, où une cachette lui fut offerte par Armand Poffé, rue Em. Vandervelde. Pendant environ un mois et demi il ne quittait pas cette cachette de deux mètres sur trois.

Le 24 mai une nouvelle trahison le chassait de son asile et pendant la nuit il devait fuir à Bruxelles. Le lendemain la GSP faisait son apparition à Moignelée. A la capitale il occupait un refuge provisoire à

Etterbeek, rue du Cornet, chez Jean Janssens (frère de Frédéric). Mais cette maison était la propriété d'un Major Ecossais et mise sous sequestre. Son séjour sur place était donc délicat.

Entre-temps le service secret le rappelait dans la zone opérationnelle de Tirlemont et préparait son retour. Par l'intermédiaire d'un entrepreneur allemand non-nazi, un avis mortuaire fut envoyé de Dusseldorf, annonçant la mort du sujet belge, Hubert Van Nerum de Tirlemont, âgé de 20 ans, lors d'un récent bombardement de la ville.

Pour les allemands maintenant il était mort et rayé des listes de recherches, mais ce ne fut pas le cas pour les traîtres qui le connaissaient. A partir de ce moment il opérait sous différents déguisements (chapeau, lunettes, barbe etc...).

La nuit du 27 au 28 mai 1943 il passait les mailles du filet et arrivait à Tirlemont, rue des Capucins 25, chez Guillaume Janssens (frère de Frédéric et de Jean). Aussitôt il y rétablissait son PC et son service de renseignements, sous les ordres de Marcel Reynaerts (habitant la même rue n° 23), travaillant successivement pour BB, Bayard et Athos.

Du PC n° 25, Hubert Van Nerum commandait son service "1411" spécialement dirigé contre les champs d'aviation, les garnisons et les formations ennemies.

Un nouveau danger cependant surgissait le 25 août 1943, qui l'obligeait de déplacer provisoirement son PC. Alors il exécutait un plan audacieux. Il allait s'installer là où l'ennemi n'y penserait jamais, notamment dans sa propre maison natale, rue des Trois Moulins n° 13, le même endroit où la GFP était venue pour l'arrêter en octobre 1942.

Mais à peine installé, un alerte le faisait passer deux nuits du 1^{er} et 2 septembre, dans un grenier du dépôt de bière "Imperial" rue A. Dony à Tirlemont.

De son PC n° 13 il restait en contact avec le chef M. Reynaerts et déguisé en vieille femme, il lui portait le soir les rapports de renseignements, bien cachés dans une poche de sa longue jupe.

Jusqu'à la mi-janvier 1944 il restait dans ce lieu, mais alors la nécessité du service exigeait sa présence dans l'entourage immédiat de l'EM de la zone, car les préparatifs de l'invasion du jour J s'imposaient et de multiples missions devaient être exécutées avec la plus grande rapidité.

Suite à cet ordre, il retournait à son ancien PC, rue des Capucins n° 25 et y installait une ligne d'évasion géniale, à travers toits et jardins.

A partir de ce moment décisif, il étendait son secteur sur toute la Campine, avec des points jusqu'en France et en Allemagne. Sous la nouvelle (fausse) identité d'Emile Dewelde de Meldert et déguisé, même en curé, il remplissait les missions les plus dangereuses contre la SS Leibstandarte Ad. Hitler et fut confronté avec le Colonel SS Joachim Peiper. Trois fois il fut arrêté et trois fois il échappait à l'ennemi. Il mettait même les Allemands au garde-à-vous en montrant son Ausweis de la GFP.

Une soixantaine d'agents marmi lesquels plusieurs allemands non-nazis, étaient sous ses ordres.

Ainsi venait le 7 septembre la libération de ville et quelque jours après, Hubert Van Nerum partait au front du Canal Albert dans le secteur de Zonhoven-Hechtel, pour une série de missions de prospection. Il passait les lignes allemandes et au fur et mesure de leur repli, il tenait les troupes alliées (avec la Brigade Piron) au courant des positions ennemies, en occupant plusieurs cachettes. Cela durait jusqu'aux environs de Kaulille.

Le 12 octobre 1944 il s'engageait comme volontaire de guerre et participait avec la 2ème Armée Britannique à la bataille du Rhin (à Xanten) et à l'opération "Plunder". Pendant un bref congé il revenait à Tirlemont, pour marier le 14 avril 1945, son principal agent de liaison, Jeanne Janssens (fille de Guillaume). Quelques jours après il continuait la guerre à coté des Anglais, dans les plaines allemandes jusqu'au Weser.

Après la capitulation de l'Allemagne, il partait pour l'Angleterre et recevait en Irlande du Nord, une instruction spéciale pour les combats contre les Japonais. La bombe atomique mettait fin à cette formation.

En avril 1946 il partait pour l'occupation de l'Allemagne et fut affecté au 2ème Bureau Militaire. C'était alors à lui de rechercher les cachettes des nazis en fuite. La grande aventure prit fin en decembre 1946, après la naissance de son fils Raoul. Retourné dans la vie civile paisible, il continuait néanmoins de rendre des services à la Sûreté de l'Etat, sous les ordres de Maurice Deconinck.

Homme d'action et l'aventure dans le sang, il s'engageait en 1951 à la Force Navale et participait à plusieurs croisières (Irlande, Méditerranée, Islande, Caraïbes, Canaries, Cap Vert etc...).

Il finissait sa carrière à l'EM et prenait sa retraite en 1979.

Peu de temps après, il rencontrait son vieux ami de guerre, le Capitaine Freddy, avec qui il commençait une autre vie d'aventures, dans le cadre de l'intérêt général et la sécurité du Pays, le même Pays pour lequel il avait été condamné à mort par contumace en 1943, et cela pour la seule et unique raison, qu'il avait trop aimé la Belgique.

De schatbewaarder spreekt tot U ! - Le trésorier vous parle !

De leden die zich nog niet in regel stelden met hun lidmaatschap 1990, worden verzocht dit zo snel mogelijk te willen in orde brengen.

Dank U.

Nous prions les membres qui ne sont pas encore en règle de cõtisation 1990, de bien vouloir renouveler leur confiance à la Confrérie.

Merci

Art. 640 : JAARVERGADERING der V GESLACHTEN

Op 10 maart 1990 ging de jaarvergadering door van de Confrerie der V Geslachten van Hoegaarden. en werd voorgezeten door Marcel JOSEPH, Deken der Hoebancx-Struys Alliantie.

1° Benoeming tot Raadsheer

Willy SWEERTS werd volgens de ouderdomswet plechtig tot Raadsheer aangesteld in de Raad der Sweerts-Alliantie. Na aflezing van de benoemings-oorkonde, kreeg hij het waardigheidslint over de schouders gehangen. Een Eredrank bekrachtigde zijn intrede.

2. Jaarverslag 1989

Gedurende het werkjaar 1989 ving de Confrerie tot volgende activiteiten over :

- jaarvergadering van 4 maart
- beschermingsdag Rusthuis van 1 juli
- regentiedag van 29 oktober
- St Niklaasfeest in Rusthuis en Museum op 2 dec.
- vier uitgaven van Familieschoon

3° Programma voor 1990

In de loop van het jaar 1990 zal de Confrerie overgaan tot :

- jaarvergadering van 10 maart
- beschermingsdag in juni of juli
- werkvergadering in aug.
- Inhuldiging van de Struysvogelsteen in sept.
- Regentiedag in okt.
- St Niklaasfeest op 1 dec. (15,30 uur in Rusthuis en 16,30 uur in Museum)
- Vier uitgaven van Familieschoon
- Publikatie van de stamboom Van Rutgaerden (21 apr. 17 uur in zaal Pax)

4° Boekhouding 1989

<u>Inkomsten</u>		<u>Uitgaven</u>	
Lidmaatschap	27.300	Administratie	1.257
Toev. baten	4.945	Beschermingsdag	2.093
Regentiedag	2.400	Publikaties	7.708
Overdracht 88	7.047	Navorsingen	1.240
	<u>41.692</u>	Sociaal	1.597
		Regentiedag	2.670
		St Niklassfeest	<u>14.400</u>
			30.965

Overdracht : 10.727 frs.

5° Lidmaatschap 1989

Leliegilde	: 47 gezinnen
Klaverkilde	: 18 "
Zwaardkilde	: 3 "
Merelkilde	: 3 "
Symp.	: <u>5 personen</u>

Art. 639 : ROUW BIJ DE GROENE KLAVER
=====

Door zijn huwelijk met Paula Devos (overachterkleindochter van Servais Sweerts en Catherine Geens) behoorde Charles Bullens tot de V Geslachten (Groene Klaverstam), waarvan hij een trouw lid was.

Aan zijn familie bieden wij onze oprechte en innige deelneming aan.



Rust nu maar uit je strijd is gestreden.
Wie kan begrijpen hoe je hebt geleden.
Wie kan voelen wat je hebt doorstaan.
Je hebt het ontzettend moedig gedaan.

Op 23 december 1989 ontsiep godvruchtig in de Heer te Leuven

DE HEER

Charles BULLENS

echtgenoot van Paula DE VOS

geboren te Hoegaarden op 12 november 1924.

Dit melden U met diepe droefheid:

Paula DE VOS,

zijn echtgenote;

Edith STUCKENS(+) - BULLENS,
Claudine BULLENS,

zijn kinderen;

Christine STUCKENS,

zijn kleindochter;

De families BULLENS, DEVOS, DEPUTTER en CAROYER.

De plechtige Eucharistieviering, gevolgd door de teraardebestelling, waartoe wij U beleefd uitnodigen, zal plaats hebben in de parochiekerk van Sint-Gorgoniuskerk te Hoegaarden op

DONDERDAG 28 DECEMBER 1989 om 11 uur.

Samenkomst aan de kerk om 10.50 uur.

Gelegenheid tot groeten in het uitvaartcentrum Winnen Aarschotsesteenweg 74
Tienen op dinsdag en woensdag van 19 tot 20 uur.

BID GOD VOOR HEM

Andere missen vanwege familieleden, vrienden en kennissen zijn later te bepalen.

Rouwadressen:

Kon. Astridstraat 32 Hoegaarden 3320

Kalverstraat 35 Hoegaarden 3320

Kalverstraat 37 Hoegaarden 3320

Van deze 71 gezinnen uit de Geslachten wonen er 21 te Hoegaarden (hetzij 30 %) en zijn er 18 franstalige afstammelingen bij (25 %).

Op algemeen voorstel zal het jaarlijks lidmaatschap afgesloten worden op 15 april, zodat deze die nog niet in regel zijn, verzocht worden zich te haasten, om hun rechten te behouden.

Art. 641 : HET GESLACHT VAN AUTGAERDEN tussen GETE en DIJLE

Het boek over " het Geslacht Van Autgaerden tusseen Gete en Dijle" is verschenen.

Het bevat een 130 tal bladzijden recto-verso en behandelt meer dan 500 families.

Ook de afstammelingen uit de Hoegaardse tak van Jacobus-Philippus Van Nerum en Catherine Van Autgaerden komen er in voor.

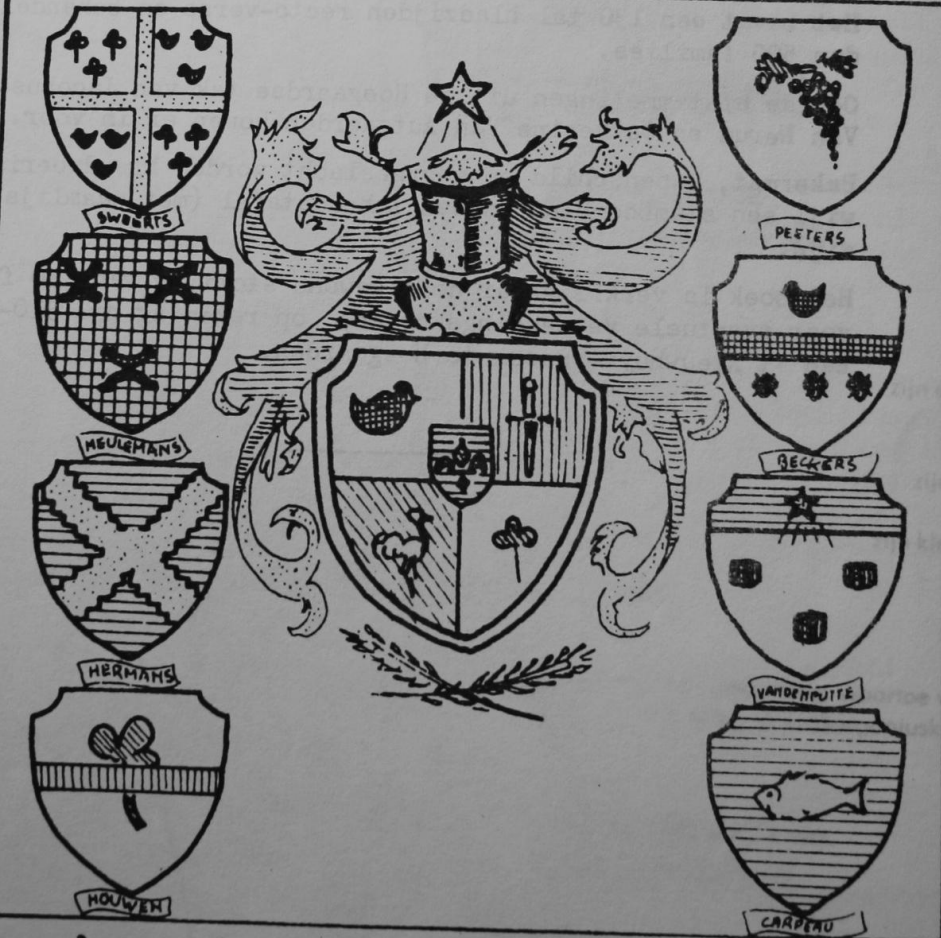
Bakermat, wapenschild en voorgeslacht worden breedvoerig besproken, wijl een stamboomblad en een inhoudstafel (met naamlijst) voorhanden zijn.

Het boek is verkrijgbaar door gewone storting van 450 fr. (+ 50 fr. voor eventuele verzendingskosten) op rekening nr. 310-0370021-52 van 't Nieuwhuys-Museum te Hoegaarden.

VIEILLE MUNICIPALITÉ D' HOUGAERDE ET À

A LA GLOIRE DE LA HAUTE ET TRES

LA MEMOIRE DES FAMILLES SWEATS



ANCÊTRES DES V LIGNAGES DU BOURG